

veka. U nekoliko referata je bilo reči o lokalnim pitanjima kao što su zdravstvene prilike Timočke krajine (zdravstvo u Timočkoj krajini u ogledalu statistike 1895–1901 – *Ljubodrag Popović*; evolucija stanovništva Krajine u 20. veku – *dr Miodrag Todorović*; bolnice na području Krajine posle Drugog svetskog rata – *Petar Paunović*; rad antimalarične stanice u Negotinu – *Božidar Blagojević*), životopisi istaknutih lekara iz čačanskog kraja (Jaroslav Kuželj – *Ivana Ćirjaković* i Franjo Hercog – *Snežana Šaponjić Ašanin*) i zarazne bolesti u štiptom regionu 1912–1918 (*Jelena Josimovska*). Rad ustanova i pojedina i zdravstvene prilike u Srbiji i Jugoslaviji sagledani su u različitim periodima i sa različitim aspektata: bilo je reči o bolesti kao prepreci za sklapanje braka i uzroku razvoda u Kneževini Srbiji (*mr Aleksandra Vuletić*); o zdravstvenim prilikama u okupiranoj Srbiji 1915–1918 (*dr Božica Mladenović*); o tuberkulozi u Beogradu između dva svetska rata (*dr Ranka Gašić*); o francuskoj medicinskoj pomoći Kraljevini SHS (*dr Stanišlav Sretenović*); o zdravstvenim institucijama ruskih izbeglica u Jugoslaviji 1920–1941 (*dr Toma Milenković*); o zdravstveno-higijenskim prilikama u Jugoslaviji 1945–1955 (*mr Ivana Dobrivojević*); o zdravstvenim prilikama na saveznim omladinskim radnim akcijama 1946–1963 (*mr Slobodan Selinić*); o radu ustanova za brigu o majkama i deci na primeru jaslica u FNRJ (*Sanja Petrović Todosijević*); o medicinskoj i socijalnoj misli Milovana Milovanovića (*dr Branko Nadoveza*); o doajenima srpske medicine i njihovom uticaju na razvoj medicinske nauke i zdravstva u Srbiji (*dr Jelena Jovanović Simić*); o odnosu komunističke vlasti prema nastavnicima Medicinskog fakulteta u Beogradu 1945–1955 (*mr Dragomir Bondžić*); i o arhivskoj građi nemedicinskog porekla kao izvoru za istraživanje higijenskih prilika (*Jovan Pejin*). Istorija farmacije je bila predstavljena pregledom razvoja homeopatije sa osvrtom na njenu primenu u Srbiji i Crnoj Gori (*mr Brezana Perić*) i izlaganjem o stosedamdesetogodišnjici prve državne apoteke u Srbiji (*dr Dušanka Parojčić*), a etnografski pristup je primenjen u referatima o narodnoj medicini na primeru etnografske građe iz Srbije i Crne Gore (*dr Ivica Todorović*) i o tumačenju bolesti i smrti u snovima (*Suzana Antić*). Na kraju, bilo je reči i o savremenim problemima kao što su raslojavanje i socijalne bolesti (*Goran Ćukić*) i aktivnosti Epidemiološke službe Zavoda za zaštitu zdravlja Sombor na prevenciji avijarne influence (*dr Spomenka Jokić*).

Iz letimično navedenih tema mogu se naslutiti i dometi skupa koji je predstavljao pokušaj sveobuhvatnog pristupa u izučavanju prošlosti medicine, farmacije i narodne medicine, doprineo saradnji i dopunjavanju rezultata različitih struka – istoričara, etnologa, lekara, farmaceuta – i rezultirao je širokom lepezom obrađenih tema i pokrenutih pitanja, od lokalnih problema i prilika, do opšte državne zdravstvene politike i zdravstvenog stanja naroda. Referati će uskoro biti objavljeni u zborniku radova.

Mr Aleksej Timofejev
Institut za noviju istoriju Srbije

Muzejsko-arhivska izložba „Staljin–Tito”, Moskva, 23. juna – 16. jula 2006.

Od 23. juna do 16. jula 2006. u Izložbenoj sali federalnih arhiva Rusije u Moskvi je bila priredena izuzetno bogata i reprezentativna izložba „Tito–Staljin”, u organi-

zaciji Generalne arhivske agencije Rusije, Državnog arhiva Ruske Federacije, Arhiva Srbije i Crne Gore, a u saradnji sa Ministarstvom spoljnih poslova Republike Srbije, Muzejom istorije Jugoslavije – Arhivom J. B. Tito, Ministarstvom spoljnih poslova Ruske Federacije, Ministarstvom za kulturu i javno informisanje Ruske Federacije, Državnim istorijskim muzejom Rusije, Arhivom spoljne politike Ruske Federacije, Federalnom agencijom za kulturu i kinematografiju, Ruskim državnim arhivom dokumentarnih filmova i fotografija, Ruskom državnim arhivom novije istorije, Ruskom državnim arhivom društveno-političke istorije i Ruskom državnim arhivom tonskih zapisa.

Prema izjavi priredivača „izložbeni prostor je bio posvećen razvoju odnosa na relaciji Staljin–Tito u kontekstu svetskih događaja od tridesetih do pedesetih godina prošlog veka, sa pokušajem odgovora na pitanje o stvarnim razlozima ovog sudbonosnog konflikta koji je omedio početak procesa, a koji se završio ne samo slomom socijalizma nego i nestankom dve višenacionalne države, bazirane na marksističkoj ideologiji”.

Izložba je dobila ekskluzivni karakter zahvaljujući unikatnim dokumentima, slikama i privatnim stvarima iz arhiva i muzeja Rusije i Srbije. To su autobiografska dokumenta o ličnom i partijskom životu J. B. Tita za vreme njegovih dolazaka u SSSR, materijali vezani za događaje Drugog svetskog rata i zajedničke borbe protiv nacista i fašista, o ličnim susretima Staljina i Tita, kao i njihovih izaslanika nakon 1944. Posebna pažnja je bila posvećena izbivanju sukoba 1948, uzajamnim napadima, kao i „normalizaciji” odnosa između Jugoslavije i Sovjetskog Saveza nakon smrti J. Staljina. U okviru izložbe su prikazani i delovi dokumentarnih filmova SSSR-a i Jugoslavije vezanih za ovu tematiku.

Tokom otvaranja izložbe u Moskvi bilo je najavljeno i održavanje izložbe „Staljin–Tito” i istoimenog naučnog skupa koji bi trebalo da se održe u Beogradu krajem oktobra 2006. godine. Arhiv Srbije i Crne Gore je potvrdio najavljena naučna dešavanja u saradnji sa više eminentnih naučnih ustanova iz Srbije i Rusije.

Dr Mile Bjelajac
Institut za noviju istoriju Srbije

**Međunarodna konferencija „Relations
franco-yougoslaves dans entre-deux guerres”
Pariz, 20–21. oktobar 2006.**

Zalaganjem profesora dr Dušana Batakovića, direktora Balkanološkog instituta, i dr Žan Pol Bleda (Jean Paul Bled), profesora i direktora doktorskih studija na Sorboni, održan je prvi u nizu naučnih skupova istoričara iz Francuske i Srbije posle dugo vremena odsustva bilateralne saradnje. Formiran je Komitet francusko-srpskih istoričara (Le Comité d'histoires franco-serbes). Dakle pored uže stručnog, čiji rezultati će biti objavljeni u *Revue danoubienne*, skup je imao i karakter uspostavljanja redovne naučne saradnje dve istoriografije. Time se srpska istoriografija u francuskoj metropoli sa zakašnjenjem izjednačila sa praksom kojom su obuhvaćene ostale nacionalne istoriografije iz regiona.